

مقایسه‌ی اثر جانمایی مهاربندهای ضربدری در رفتار لرزه‌ی ساختمان‌های فولادی براساس مفاهیم شکنندگی

محمود حسینی (دانشیار)

پژوهشگاه بین المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله

محمود مجید (کارشناس ارشد)

دانشکده‌ی فنی و هندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

در این نوشتار به منظور مقایسه‌ی اثر جانمایی مهاربندها در میزان اختلال خسارات واردہ به ساختمان‌های فولادی در شدت‌های مختلف زمین‌لرزه، با درنظر گرفتن دو حالت جانمایی جدا و به هم چسبیده‌ی دهانه‌های مهاربندی در قاب‌ها، منحنی‌های شکنندگی برای چند ساختمان با پلان 4×6 دهانه و تعداد طبقات ۳ و ۵ و ۷ تولید شده است. منحنی‌های شکنندگی با انجام بیش از ۴۲ تحلیل پویای غیرخطی برای هر قاب با اعمال شتاب نگاشت‌هایی با شدت‌ها و محتواهای فرکانسی مختلف و به کارگیری توابع آماری و احتمالاتی، و بهره‌گیری از دو شخص شکست «تعییرشکل محوری خمیری» و «تعییرمکان بین طبقه‌یی» تولید شده‌اند. بررسی منحنی‌های حاصله نشان می‌دهد که اولاً شخص شکست «تعییرشکل محوری خمیری» معیار بهتری برای ارزیابی شکنندگی است. ثانیاً قاب‌های با دهانه‌ی مهاربندی به هم چسبیده شکنندگی کمتری نسبت به جانمایی جدا ازهم نشان می‌دهند.

hosseini@jies.ac.ir
mahmood.majd@gmail.com

وازگان کلیدی: منحنی شکنندگی، قاب‌های فولادی مهاربندی ضربدری، تحلیل پویای غیرخطی، تعییر شکل محوری، تعییر مکان بین طبقه‌یی، قاب با دهانه‌های مهاربندی شده‌ی جدا، قاب با دهانه‌های مهاربندی شده‌ی به هم چسبیده.

مقدمه

و منطقه‌یی است. منحنی‌های شکنندگی یکی از ابزارهای مفید در جهت تحقق این منظورند. این منحنی‌ها علاوه‌بر آن که کارایی بالایی در مقایسه‌ی سیستم‌های سازی‌یی دارند، نشان‌دهنده‌ی اختلال افزایش شرایط محدود آسیب و خسارت برای ساختاری هستند که در معرض تحریک زمین‌لرزه قرار دارد. در ارزیابی آسیب‌پذیری عموماً خسارات ناشی از بیشینه تعییر مکان بین طبقه‌یی، چرخش مفاصل خمیری، و مواردی از این دست مد نظر قرار می‌گیرد.^[۱-۲]

در این مطالعه که ادامه‌ی تحقیقات پیشین درمورد تولید منحنی‌های شکنندگی برای ساختمان‌های منظم با مهاربند ضربدری^[۳] است، سعی شده ضمن بررسی قاب‌ها با جانمایی به دو صورت مهاربندی در دهانه‌های جدا و مهاربندی در دهانه‌های به هم چسبیده، بهترین حالت برای جانمایی مهاربندها حاصل شود.

تولید منحنی شکنندگی به کمک تحلیل‌های تاریخچه زمانی

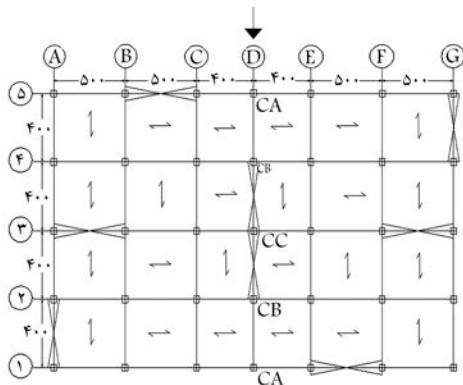
مراحل طی شده به منظور تهییه منحنی شکنندگی، براساس تحلیل‌های تاریخچه زمانی در این تحقیق عبارت است از:

۱. انتخاب سازه‌ها و مدل‌سازی غیرخطی اعضاء؛

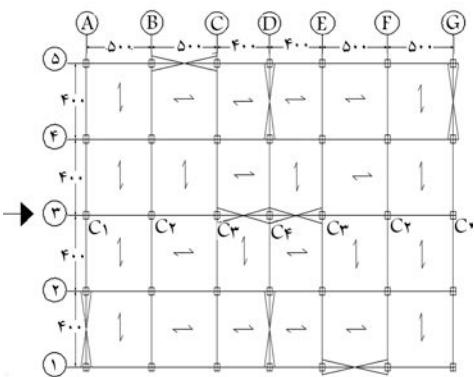
یکی از متداول‌ترین سیستم‌های سازه‌یی، قاب فولادی مهاربندی شده است. از مهم‌ترین خواص مهاربندهای هم‌مرکز سختی بالای آن‌هاست. به‌همین علت، معمولاً افزایش تعداد طبقات و ارتفاع ساختمان، قاب‌های دارای مهاربندی هم‌مرکز مناسب‌تر از قاب‌های خمسی‌اند، و منجر به طراحی اقتصادی‌تر می‌شوند. سیستم‌های مهاربندی هم‌مرکز به علم سختی بالانیروی بیشتری از زلزله دریافت می‌کنند اگرچه به دلیل جایه‌جایی کم، در نزد ساکنین سازه احساس امنیت بیشتری ایجاد می‌کنند. در مواردی که تعییر مکان‌های کوچک مورد نظر باشد نیز استفاده از سیستم‌های مهاربندی مناسب خواهد بود. ضمناً اتصالات ساده و تیرهای ضعیف‌تر، این سیستم را به روشی ساده و کم‌هزینه در طراحی و اجرا تبدیل کرده است. در این سیستم فرض بر آن است که آسیب‌های واردہ به این سازه‌ها، پس از وقوع زلزله در اعضا مهاربندی متمرکز می‌شود و درنتیجه، بهسازی این سیستم‌ها راحت‌تر و با هزینه‌ی کمتری صورت می‌گیرد. هدف این تحقیق مقایسه‌ی اثر جانمایی مهاربندها در یک قاب با استفاده از نظریه‌ی منحنی‌های شکنندگی است.

اگرچه اطلاعات عددی محدودی در رابطه با سطح خرابی و مشخصات و وزنی‌های زمین‌لرزه وجود دارد، دست‌یابی به روابط بین اندازه‌ی زمین‌لرزه و میزان خرابی از ابزارهای ضروری در ارزیابی و تخمین خرابی ساختمان‌ها در مقیاس شهری

تاریخ: دریافت ۱۷/۹/۱۳۸۷، اصلاحیه ۱۶/۱۲، پذیرش ۱۹/۸/۱۳۸۹.

شکل ۲. پلان ساختمان‌های ۳، ۵ و ۷ طبقه برای قاب ۴ دهانه در جانمایی به هم چسبیده.

شکل ۳. پلان ساختمان‌های ۳، ۵ و ۷ طبقه برای قاب ۶ دهانه در جانمایی به هم چسبیده.

هم، و قاب با نام FT76 یعنی قاب ۷ طبقه با ۶ دهانه و جانمایی مهاربندی به هم چسبیده است.

مدل‌سازی

به‌منظور انجام تحلیل‌های غیرخطی و ارزیابی آسیب‌پذیری سازه‌های انتخابی از نرم‌افزار 3D Ram-Perform، مدل رفتاری مناسب برای اعضاء در محدوده‌ی تغییرشکل‌های غیرخطی، می‌باید مشخص و در نرم‌افزار معرفی شود. بدینهی است نتایج تحلیل به مدل‌های رفتاری معرفی شده وابسته است.

تلash‌های اعضاء بر حسب سطح عملکرد تعریف شده توسط معیار پذیرش که نمونه‌یی از آن در شکل ۴ ارائه شده، پذیرفته می‌شوند. پارامترهای a, b, c، با توجه به خصوصیات هندسی و سازی‌یی مقاطع برای مدل‌سازی رفتار غیرخطی تیرها و ستون‌ها، براساس ضوابط دستورالعمل بهسازی ایران (ویرایش سال ۱۳۸۵) به دست می‌آید.

در مدل‌سازی رفتار غیرخطی مهاربندها، پارامترهای مدل‌سازی با توجه به تفاوت رفتار در کشش و فشار، به صورت شکل ۵ معرفی می‌شوند.

با توجه به شکل ۵، پارامترهای P_y و $T_c = P_c$ معرف مقاومت‌های مورد انتظار اعضاء تحت کشش و فشار است. Δ_t تغییر شکل محوری در بار نظریه‌ی تنش کششی حد تسلیم، و Δ_c تغییر شکل محوری در بارگذاری مورد نظر است. مقادیر

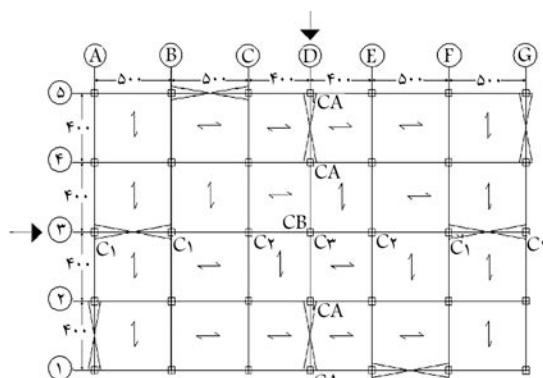
۲. انتخاب نگاشت‌های زمین‌لرزه‌های گذشته با توجه به نوع خاک، و مقیاس کردن آن‌ها به سطوح مختلف؛
۳. مشخص کردن عوامل مؤثر در شکنندگی لرزه‌یی، مانند تغییر شکل محوری خمیری و بیشینه تغییر مکان بین طبقه‌یی؛
۴. مشخص کردن محدوده‌ی شکست با توجه به آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها؛
۵. انجام تحلیل پویای غیرخطی برای هر سازه در سطوح مختلف PGA؛
۶. انتخاب توزیع آماری و معادله‌ی احتمال مناسب؛
۷. تولید منحنی شکنندگی.

معرفی مدل‌های مورد بررسی

در آغاز ساختمان‌ها به صورت سه‌بعدی و با سه پلان به‌گونه‌یی در نظر گرفته شدند که بتوان قاب‌های ۴ و ۶ دهانه را با دو حالت جانمایی جدا و بهم چسبیده از آن‌ها استخراج کرد. کلیه اتصالات به صورت مفصلی در نظر گرفته شده است. برای ستون‌ها از مقاطع دوبل IPE و برای مهاربندها از مقاطع دوبل UNP استفاده شده است. طراحی و مدل‌سازی ساختمان‌ها برای تعداد طبقات ۳، ۵ و ۷ و براساس ویرایش دوم استاندارد ۲۸۰۰ ایران و مبحث دهم مقررات ملی ساختمان ایران انجام شده است، چرا که بیشتر سازه‌های موجود در ایران برهمین اساس طراحی شده‌اند. همچنین ضوابط مربوط به کنترل مهاربندها براساس روابط پیوست استاندارد ۲۸۰۰ در طراحی‌ها ملاحظه شده است. در مجموع ۱۲ قاب برای انجام تحلیل‌های پویای تاریخچه زمانی در نظر گرفته شده است. پلان‌های در نظر گرفته شده و قاب‌های استخراج شده از آن‌ها در شکل‌های ۱ تا ۳ مشخص است.

نحوه‌ی نام‌گذاری قاب‌های مهاربندی شده

در نام‌گذاری قاب‌های مهاربندی شده از یک فرم خاص استفاده شده است، بدین ترتیب که: از سمت چپ به راست F مخفف قاب^۱، T نشان‌گر مهاربندی با جانمایی بهم چسبیده، و O نشان‌گر مهاربندی با جانمایی جدا از هم است؛ اعداد بعد از آن نیز به ترتیب نشان‌دهنده‌ی تعداد طبقات و تعداد دهانه‌ی قاب است. به‌طور مثال قاب با نام FO54 یعنی قاب ۵ طبقه با ۴ دهانه و جانمایی مهاربندی جدا از

شکل ۱. پلان ساختمان‌های ۳، ۵ و ۷ طبقه برای قاب‌های ۴ و ۶ دهانه در جانمایی جدا از هم.

تعیین محدوده شکست به منظور ایجاد منحنی شکنندگی سازه‌یی، تعیین شاخص‌هایی برای شکست ضرورت می‌باشد. خرابی و ویرانی ساختمان در نتیجه زمین‌لرزه معمولاً بر اثر تغییر شکل‌های خمیری زیاد اعضا سازه‌یی است. انواع خرابی و ویرانی اکثراً در اعضای اصلی سازه، مثلاً در سازه‌های مهاربندی در مهاربندها، رخ می‌دهد. بنابراین، تغییر شکل محوری خمیری و بیشینه تغییر مکان بین طبقه‌یی از جمله شاخص‌های شکست هستند.

در اقع محدوده شکست با عملکرد سازه‌ها رابطه‌ی مستقیم دارد. می‌توان گفت گذشتن از هر سطح عملکرد سازه معادل شکست آن سطح از سازه است، زیرا گذر از آن سطح بدین معناست که دیگر ضوابط آن سطح عملکرد وجود ندارد و از دیدگاه بهسازی آن عضو نیازمند تقویت است.

سازه‌ها براساس ضوابط دستورالعمل بهسازی سازه‌های موجود ایران (ویرایش سال ۱۳۸۵، نشریه‌ی ۳۶۰) در سه سطح عملکرد مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند: ۱. قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه (IO) یا خرابی و ویرانی اندک؛ ۲. اینمنی جانی (LS) یا خرابی و ویرانی سازه‌یی متوسط؛ ۳. آستانه‌ی فروزیش (CP) یا ویرانی سازه‌یی و فروریختگی.

این سطوح عملکرد به منظور تغییر شکل محوری خمیری، از جداول موجود در دستورالعمل بهسازی استخراج شده و با توجه به نوع مقطع، میزان مجاز تغییر شکل محوری خمیری در سه سطح به دست آمده است. و برای معیار تغییر مکان بین طبقه‌یی از نقشه دستورالعمل بهسازی استفاده شده است.^[۵]

این پارامترها براساس روابط ۱ تا ۴ به دست می‌آید.

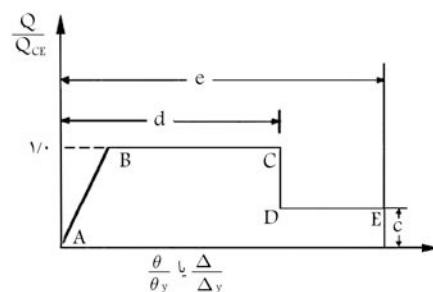
$$P_C = 1/\gamma F_a A \quad (1)$$

$$\Delta_C = \frac{P_C L}{AE} \quad (2)$$

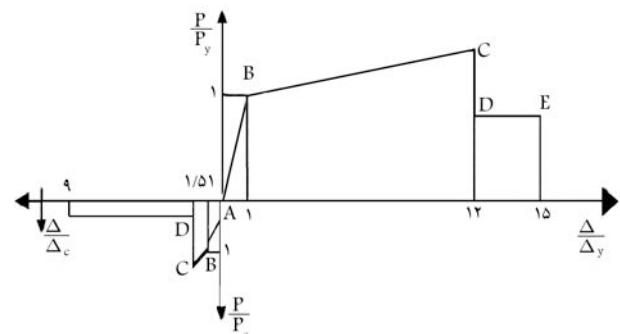
$$T_C = F_Y A \quad (3)$$

$$\Delta_T = \frac{T_C L}{AE} \quad (4)$$

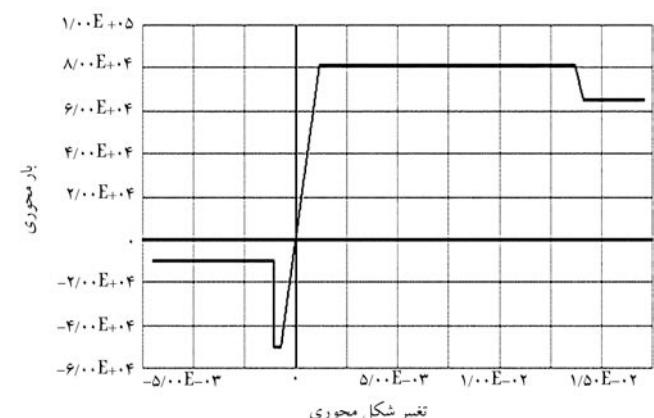
که در آن‌ها A نماد سطح مقطع و L طول مهاربندی است. در شکل ۶ نمونه‌یی از مدل رفتاری مهاربند ۲UNP۱۲۰ به کار رفته در قاب BO54 و معرفی شده به برنامه PERFORM-3D ارائه شده است.

شکل ۴. منحنی رفتار اعضا سازه و پارامترهای مدل‌سازی.^[۵]

شکل ۵. منحنی رفتاری مهاربند‌های هم محور در کشش و فشار.^[۵]

شکل ۶. نمونه‌یی از مدل رفتاری مهاربند ۲UNP۱۲۰ معرفی شده به برنامه PERFORM-3D^[۶]

جدول ۱. مشخصات شتاب‌نگاشت‌ها.

PGA (g)	نوع خاک	نام زلزله	شماره
۰,۳۷۵	B	Kocaeli (۱۹۹۹/۸/۱۷)	۱
۰,۳۵۷	B	Loma Prieta (۱۹۸۹/۱۰/۱۸)	۲
۰,۳۱۹	B	Elcentro (۱۹۵۰/۵/۱۸)	۳
۰,۳۶۳	B	Northridge (۱۹۹۵/۰۱/۱۷)	۴
۰,۳۶۵	B	San Fernando (۱۹۷۱/۲/۹)	۵
۰,۴۲۶	B	Duzce, Turkey (۱۹۹۹/۱۱/۱۲)	۶

تولید منحنی شکنندگی

برای تولید منحنی‌های شکنندگی براساس نتایج تحلیل تاریخچه زمانی از روش‌های آماری استفاده می‌شود. هر نقطه از منحنی شکنندگی برای بیشینه شتاب زلزله‌ی اختصاصی بافقه مطابق رابطه‌ی ۷ تعریف می‌شود:

$$Fragility = P[EDP > AC|IM] \quad (5)$$

در این رابطه IM شدت زلزله است و معمولاً برای شتاب بیشینه‌ی زمین (PGA) فرض می‌شود. شدت زلزله در این تحقیق در ۷ سطح مختلف -- از $0.1g$ تا $0.7g$ -- در نظر گرفته شده است. همچنین (EDP)^۲ پارامتر تقاضای مهندسی است که در این تحقیق همان تغییر مکان بین طبقه‌ی و تغییر شکل محوری خمیری اعضای مهاربندی در نظر گرفته شده است، و از خروجی تحلیل‌های دینامیکی غیرخطی به دست می‌آید.

شرايط قابل قبول مربوط به حالت حدی مفروض است، که در این تحقیق از سطوح عملکرد دستورالعمل بهسازی استفاده شده است.

تابع احتمال داده شده در رابطه‌ی ۷ به صورت رابطه‌ی ۸ محاسبه می‌شود:

$$P = P[EDP > AC] = 1 - P[EDP < AC] = 1 - \phi\left(\frac{AC - \mu}{\sigma}\right) \quad (6)$$

برای هر پارامتر تقاضای مهندسی (EDP) در هر شدت حرکت زلزله (IM) یک توزیع نرمال آماری در نظر گرفته شده است. در این رابطه برای ارزیابی احتمال تجاوز از یک حد مرزی خاص (AC)، میانگین و انحراف معیار هر یک از پارامترهای تقاضای مهندسی برای اثر مجموع شش نگاشت زلزله محاسبه شده است. سپس با استفاده از تابع توزیع تجمعی توزیع نرمال، احتمال تجاوز هر یک از پارامترهای تقاضای مهندسی از حالت حدی داده شده محاسبه شده است.^[۱-۷] در ادامه به حل یک مثال عددی می‌پردازیم:

نقاط روی منحنی شکنندگی FO^{۳۴} برای تغییر شکل محوری

$$\mu = 0.002918$$

$$\sigma = 0.001186$$

$$\begin{cases} IO = 0.00063 \\ LS = 0.003 \\ CP = 0.004 \end{cases}$$

برای تغییر شکل محوری

$$P(IO) = 1 - \phi\left(\frac{0.00063 - 0.002918}{0.001186}\right) = 1 - 0.026867 \\ = 0.973133$$

$$P(LS) = 1 - \phi\left(\frac{0.003 - 0.002918}{0.001186}\right) = 1 - 0.0527442 \\ = 0.9472558$$

$$P(CP) = 1 - \phi\left(\frac{0.004 - 0.002918}{0.001186}\right) = 1 - 0.0819064 \\ = 0.9180936$$

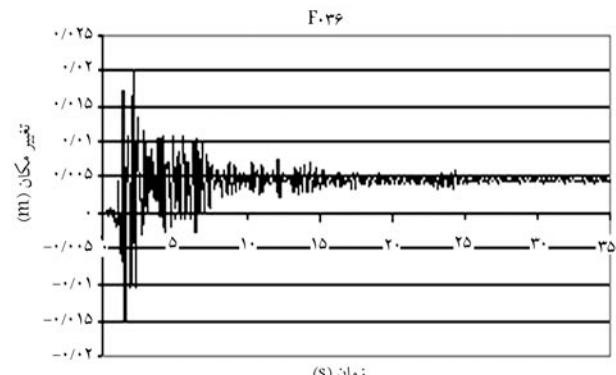
نقاط روی منحنی شکنندگی FO^{۳۴} برای تغییر مکان بین طبقه‌ی

$$\mu = 0.007988$$

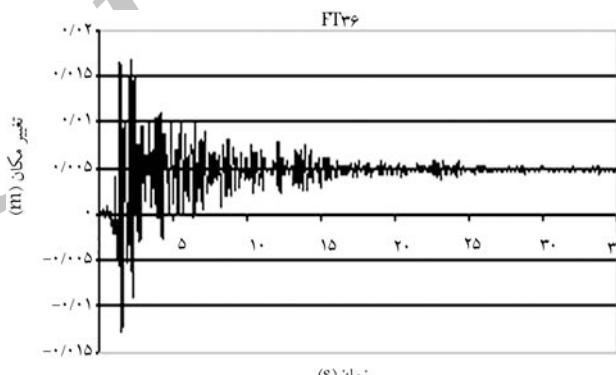
$$\sigma = 0.005084$$

به هم چسبیده حدوداً ۲۰٪ کم تراز قاب با مهاربندی جدا است. این نتیجه با استفاده از نظریه‌ی شکنندگی نیز قابل اثبات است و در ادامه به بررسی آن خواهیم پرداخت. در شکل ۹ منحنی تغییرات نیروی محوری نسبت به کرنش محوری برای یکی از اعضای مهاربندی دیده می‌شود.

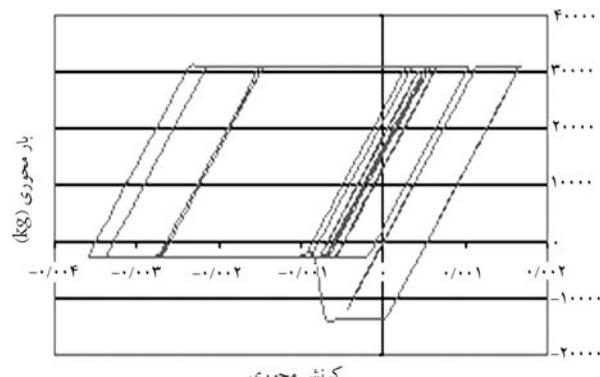
نمونه‌های دیگر از خروجی تحلیل‌های دینامیکی غیرخطی در گزارش اصلی این تحقیق موجود است.^[۱] یادآور می‌شود که المکوی خرابی برای سازه‌های در نظر گرفته شده «کمانش اعضای مهاربندی» است.

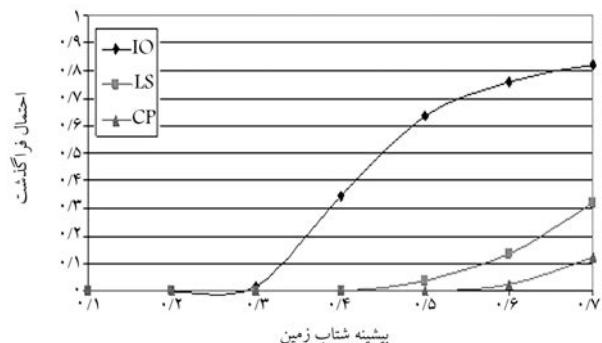
شکل ۷. تاریخچه‌ی زمانی تغییر مکان تراز بام برای قاب FO^{۳۶} با جانمایی جدا تحت اثر شتاب نگاشت سان‌فرناندو در سطح $0.4g$.

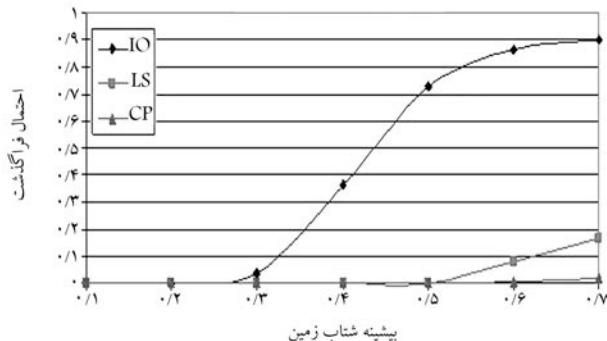
شکل ۸. تاریخچه‌ی زمانی تغییر مکان تراز بام برای قاب FT^{۳۶} با جانمایی به هم چسبیده برای شتاب نگاشت سان‌فرناندو در سطح $0.4g$.

شکل ۹. منحنی تغییرات نیروی محوری نسبت به کرنش محوری برای مهاربند طبقه‌ی اول از قاب BT^{۳۶} برای شتاب نگاشت لوماپریتا در سطح $0.4g$.

شکل ۱۲. منحنی شکنندگی قاب ۵ طبقه ۴ دهانه با شاخص تغییر مکان بین طبقه‌یی با حالت جانمایی جدا.

شکل ۱۳. منحنی شکنندگی قاب ۵ طبقه ۴ دهانه با شاخص تغییر مکان بین طبقه‌یی با حالت جانمایی بهم چسبیده.

آورده شده است. تمامی نمودارها برای دیگر قاب‌ها با تعداد طبقات و دهانه‌های گوناگون قابل دسترس است.^[۲]

مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر مکان بین طبقه‌یی و تغییر شکل محوری خمیری

چنان‌که در قسمت‌های پیشین توضیح داده شد، در این تحقیق منحنی‌های شکنندگی برای دو حالت تغییر شکل محوری و تغییر مکان بین طبقه‌یی رسم شده است. در این بخش به مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تولیدشده توسط دو معیار تغییر شکل محوری و تغییر مکان بین طبقه‌یی می‌پردازیم.

چنان‌که در شکل‌های ۱۴ تا ۱۶ مشاهده‌می‌شود احتمال شکست منحنی‌های شکنندگی در تغییر مکان بین طبقه‌یی کمتر از تغییر شکل محوری است، و در کلیه‌ی قاب‌ها منحنی‌های تغییر مکان بین طبقه‌یی پایین‌تر از تغییر شکل محوری قرار دارند. معیار تغییر مکان بین طبقه‌یی که در تفسیر دستورالعمل بهسازی آمده با توجه به نمودارها مقداری بزرگ در نظرگرفته شده است. چنان‌که می‌دانیم سختی سازه‌های مهاربندی زیاد است و درنتیجه تغییر مکان بین طبقه‌یی آن‌ها کم است. با توجه به مقدادر جدول (ت ۳-۱) تفسیر دستورالعمل،^[۳] این مقدادر ۰/۵ درصد برای قابلیت استفاده‌ی بی‌وقفه ۱/۵ درصد برای اینمی‌جانی، و ۲ درصد برای آستانه‌ی فربوریزش است. این مقدادر با تغییر شکل محوری هم خوانی ندارد؛ درنتیجه بهتر است برای رسم منحنی‌های شکنندگی سازه‌های مهاربندی از معیار تغییر شکل محوری استفاده شود. در شکل‌های ۱۴ تا ۱۶ منحنی‌های مقایسه‌یی دو شاخص تغییر مکان بین

$$IO = 0,005$$

برای تغییر مکان بین طبقه‌یی

$$CP = 0,02$$

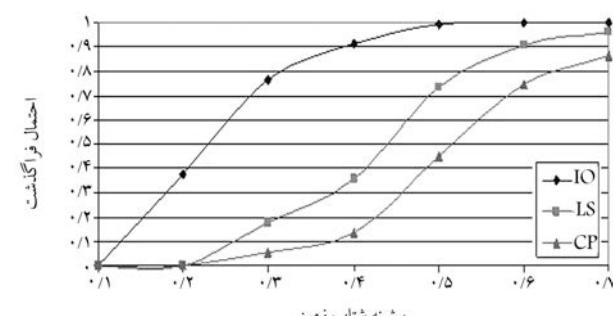
$$P(IO) = 1 - \phi\left(\frac{0,005 - 0,0007988}{0,005084}\right) = 1 - 0,27838 \\ = 0,721619$$

$$P(LS) = 1 - \phi\left(\frac{0,015 - 0,0007988}{0,005084}\right) = 1 - 0,916114 \\ = 0,083886$$

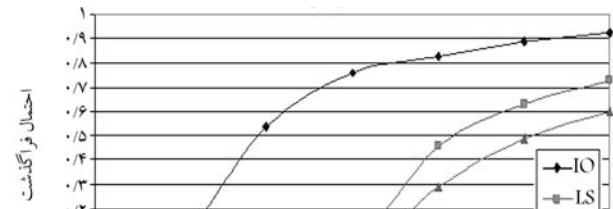
$$P(CP) = 1 - \phi\left(\frac{0,02 - 0,0007988}{0,005084}\right) = 1 - 0,990934 \\ = 0,009066$$

رسم منحنی شکنندگی

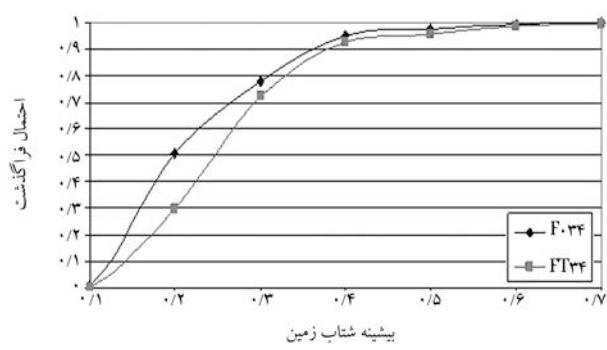
منحنی‌های شکنندگی با توجه به روابط داده شده در بخش ۸ رسم می‌شود. به این ترتیب منحنی‌های شکنندگی برای کلیه‌ی قاب‌ها در دو حالت تغییر شکل محوری خمیری و تغییر مکان بین طبقه‌یی رسم شدند. در مجموع ۱۲ منحنی برای شاخص تغییر شکل محوری خمیری و ۱۲ منحنی برای شاخص تغییر مکان بین طبقه‌یی رسم شد. در ادامه چند نمونه از منحنی‌های شکنندگی به عنوان مثال برای قاب ۴ دهانه‌ی ۵ طبقه با دو حالت جانمایی جدا و بهم چسبیده، با نوع شاخص شکست در شکل‌های ۱۰ تا ۱۳ به تفکیک قاب و طبقه، و در هر شکل هر سه سطح عملکرد

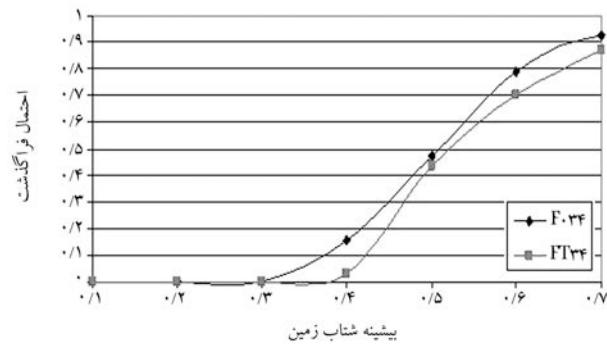
شکل ۱۰. منحنی شکنندگی قاب ۵ طبقه ۴ دهانه با شاخص تغییر شکل محوری با حالت جانمایی جدا.

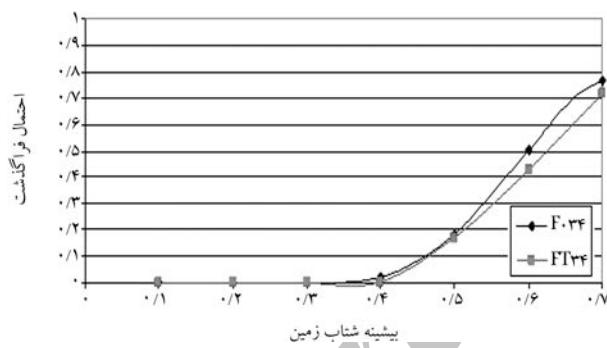
شکل ۱۱. منحنی شکنندگی قاب ۵ طبقه ۴ دهانه با شاخص تغییر شکل محوری با حالت جانمایی بهم چسبیده.

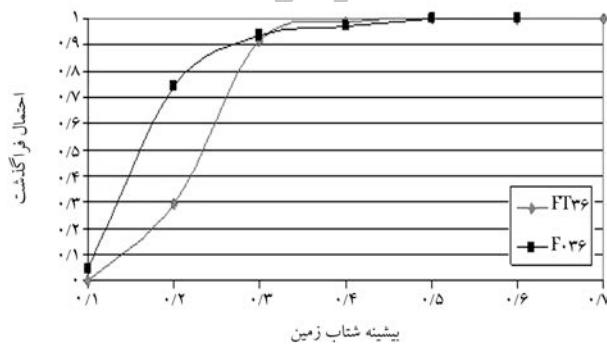
شکل ۱۷. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO^{۳۴} و FT^{۳۴} در سطح IO.

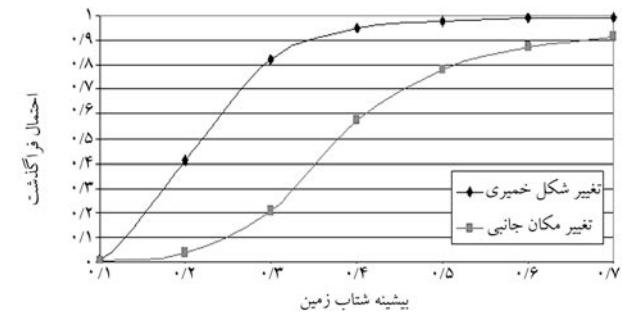
شکل ۱۸. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO^{۳۴} و FT^{۳۴} در سطح LS.

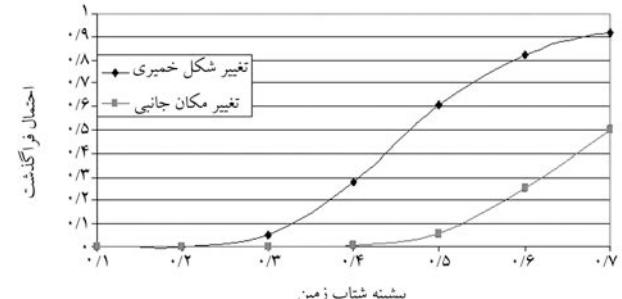
شکل ۱۹. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO^{۳۴} و FT^{۳۴} در سطح CP.

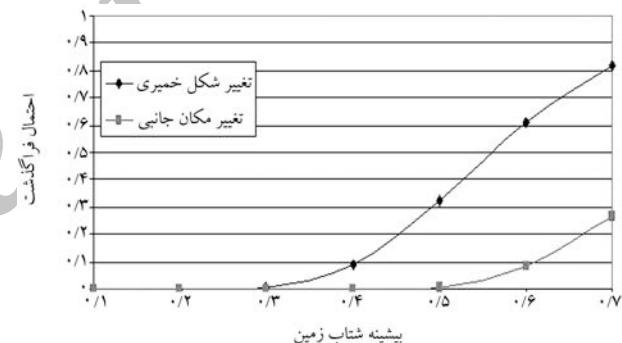
شکل ۲۰. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO^{۳۶} و FT^{۳۶} در سطح IO.

شکل ۱۴. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر مکان بین طبقه‌یی و تغییر شکل محوری سازه‌های ۳ طبقه در سطح IO.

شکل ۱۵. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر مکان بین طبقه‌یی و تغییر شکل محوری سازه‌های ۳ طبقه در سطح LS.

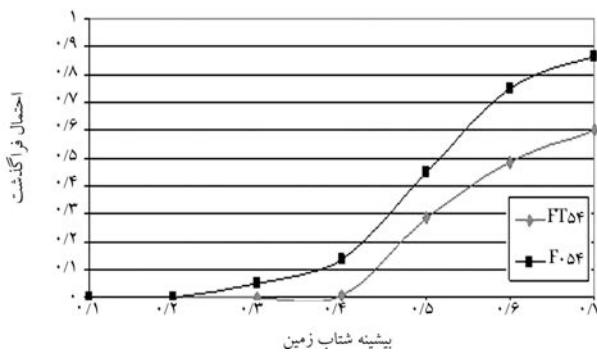

شکل ۱۶. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر مکان بین طبقه‌یی و تغییر شکل محوری سازه‌های ۳ طبقه در سطح CP.

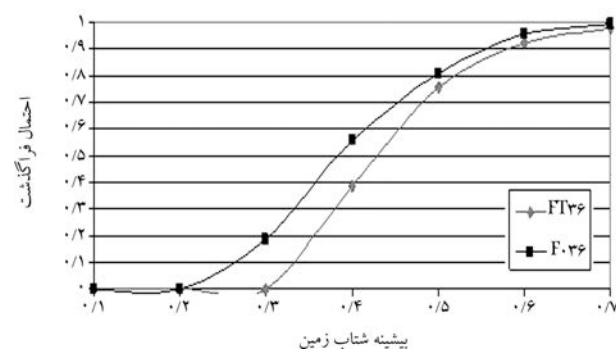
طبقه‌یی و تغییر شکل محوری آمده است. تمامی نمودارها برای دیگر قاب‌ها با تعداد طبقات و دهانه‌های گوناگون در منابع دیگر موجود است.^[۱]

مقایسه‌ی اثر جانمایی با استفاده از منحنی‌های شکنندگی
چنان که می‌دانیم در استاندارد ۲۸۰۰ در رابطه با نحوه قرارگیری مهاربندها هیچ اشاره‌یی نشده است. و برای کلیه حالات یک ضریب رفتار در نظر گرفته شده است. در صورتی که همان‌طور که در شکل‌های ۱۷ تا ۳۴ دیده می‌شود شکنندگی قاب‌ها متفاوت است.

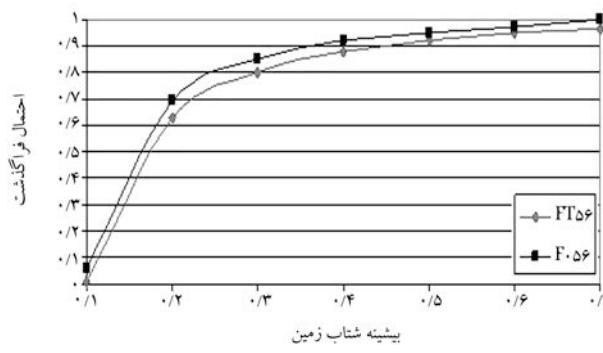
چنان که در اشکال دیده می‌شود قاب‌ها برای دو حالت جانمایی مهاربندی جدا و به هم چسبیده در نظر گرفته شده است. و منحنی‌های شکنندگی برای هر دو قاب

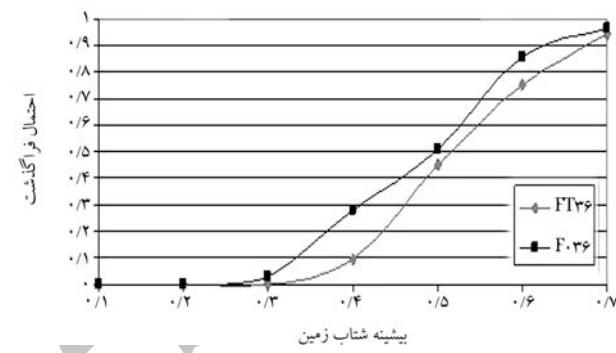
شکل ۲۵. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO۵۴ و CP در سطح زمین.

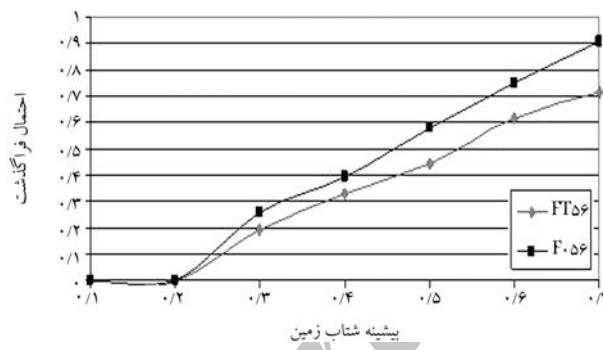
شکل ۲۶. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های LS و FT36 در سطح زمین.

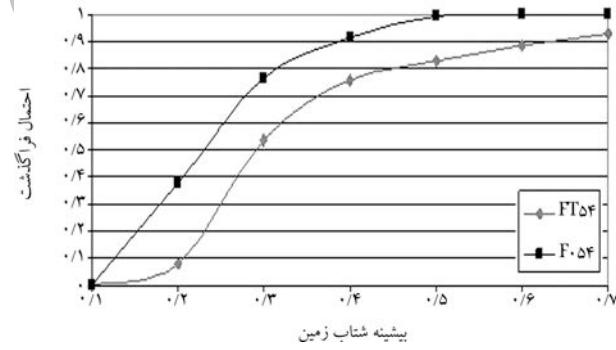
شکل ۲۷. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های LS و FT56 در سطح زمین.

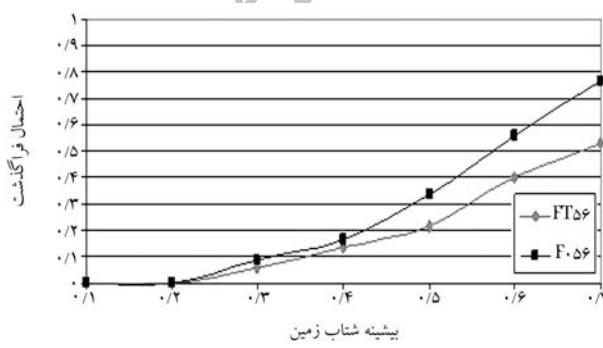
شکل ۲۸. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های LS و CP در سطح زمین.

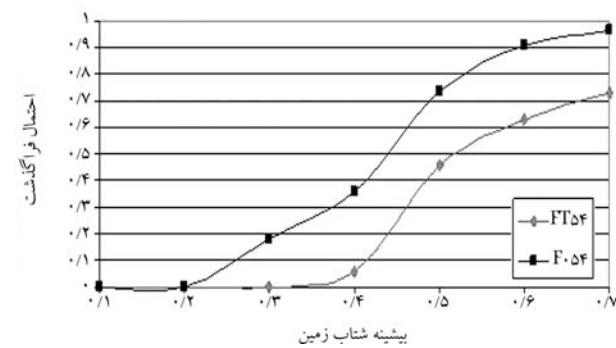
شکل ۲۹. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های LS و FO56 در سطح زمین.

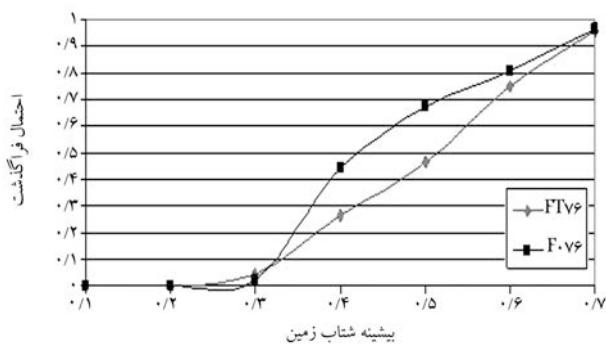
شکل ۳۰. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های LS و IO در سطح زمین.

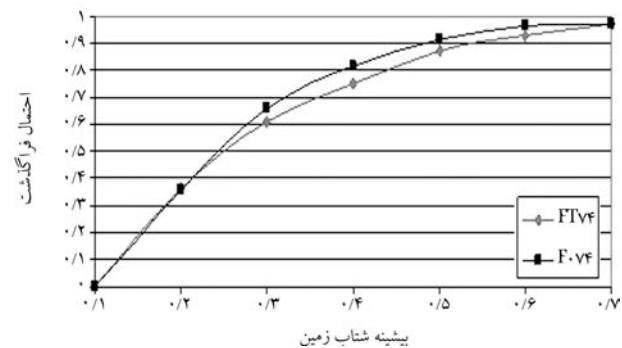
شکل ۳۱. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های LS و CP در سطح زمین.

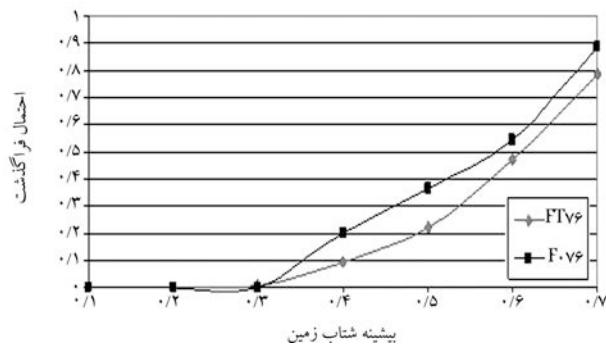
شکل ۳۲. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های LS و FT54 در سطح زمین.

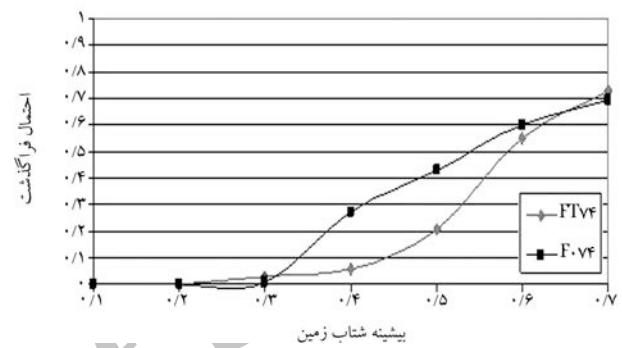
شکل ۳۳. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO76 و LS در سطح LS.

شکل ۲۹. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO76 و IO در سطح IO.

شکل ۳۴. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO76 و CP در سطح CP.

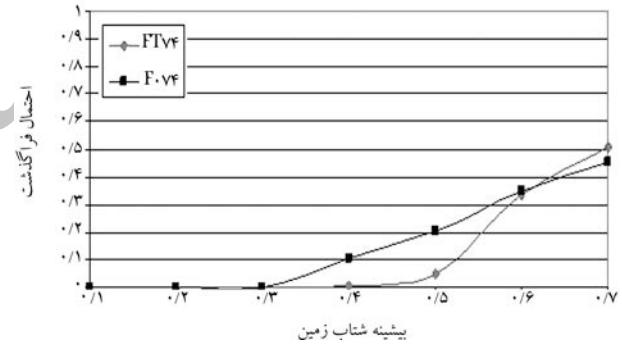
شکل ۳۰. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO76 و LS در سطح LS.

با دو حالت جانمایی با هم مقایسه شده‌اند. در سه سطح عملکرد قابلیت استفاده بی وقنه، اینمی جانی و آستانه فروریزش رسم شده‌اند. همان‌طور که دیده می‌شود در کلیه حالات منحنی‌های شکنندگی در سه سطح شکست برای حالت جانمایی به هم چسبیده شکنندگی قاب‌ها کمتر از حالت جانمایی جدا از هم شده است. و مشاهده می‌شود برای کلیه حالات قاب‌ها تغییر مکان بین طبقه‌یی و تغییر شکل محوری برای حالت جانمایی به هم چسبیده کمتر شده است.

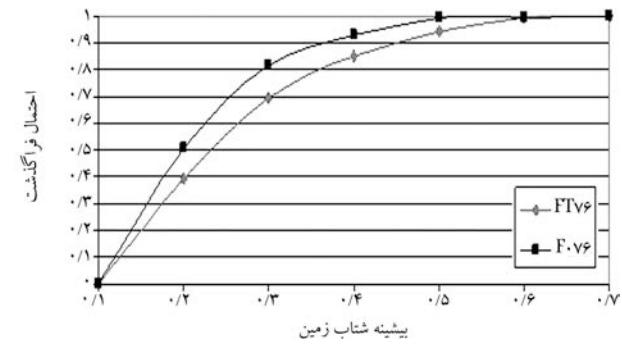
نتیجه‌گیری

در تغییر منحنی‌های شکنندگی معمولاً با توجه به سطح عملکرد و شدت زمین‌لرزه، میران خسارت بررسی می‌شود. با توجه به منحنی‌های شکنندگی به دست آمده برای قاب‌های فولادی مهاربندی شده می‌توان گفت که این سازه‌ها در مقداری بالای شتاب بیشینه‌ی زمین (قریباً از ۰,۶۵ g به بالا) دچار آسیب می‌شوند و از این شدت به بالا احتمال خسارت در آن‌ها بسیار زیاد است. در نتیجه استفاده از این سیستم سازه‌یی در مکان‌هایی که احتمال وقوع زمین‌لرزه باشد بالا وجود دارد مناسب نیست. در مورد اثر جانمایی مهاربندها، همان‌طور که در شکل‌های ۱۷ تا ۳۴ دیده می‌شود، منحنی‌های شکنندگی مبتنی بر تغییر شکل محوری مهاربندها در همه‌ی قاب‌ها در حالی که مهاربندها به هم چسبیده‌اند، نسبت به حالت جانمایی جدا از هم پایین‌تر قرار گرفته و شکنندگی قاب‌ها با جانمایی به هم چسبیده کمتر است. به طور کلی با توجه به نمودارهای ۱۷ تا ۳۴ می‌توان گفت:

۱. احتمال شکنندگی قاب‌ها در زلزله‌هایی با شدت‌های کم (تا ۰,۲g) بین قاب‌ها با

شکل ۳۱. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO76 و CP در سطح CP.

شکل ۳۲. مقایسه‌ی منحنی‌های شکنندگی تغییر شکل محوری قاب‌های FO76 و IO در سطح IO.

۳. در زمین لرزه های با شدت بالا، با توجه به ضعف سیستم های مهاربندی می توان گفت که احتمال شکنندگی در شدت های بالا ($0.6g$ به بالا) زیاد می شود و تقریباً برای هر دو حالت جانمایی یکسان می شود.

چنان که می دانیم در آیین نامه های بارگذاری لرزه بی برای در نظر گرفتن ضریب رفتار هیچ اشاره بی به نحوه جانمایی مهاربندها نشده و برای کلیه حالت یک ضریب رفتار در نظر گرفته شده است. توصیه می شود برای طراحی بهینه، در مقدار ضریب رفتار اثر جانمایی مهاربندها نیز در نظر گرفته شود.

جانمایی جدا و به هم چسبیده با یکدیگر تفاوت چندانی ندارد و احتمال شکست برای هر دو حالت جانمایی تقریباً یکسان است.

۲. زمانی که شدت زمین لرزه ها بین $0.3g$ تا $0.6g$ هستند اثر جانمایی بر شکنندگی قاب ها تأثیرگذار است. یعنی زمانی که از جانمایی به هم چسبیده استفاده می شود احتمال شکنندگی قاب ها -- بسته به نوع قاب -- بین 10° تا 50° درصد نسبت به حالت جانمایی جدا از هم کم می شود و این نکته می تواند برای طراحی بهینه واقعیت اقتصادی به طراحان کمک کند.

پانوشت

1. frame
2. engineer's demand parameter

منابع

1. Anagnos, T.; Rojahn, C. and Kiremidjian, A.S. "NCEER -ATC joint study on fragility of buildings", *National Center for Earthquake Engineering Research*, 1, (1995).
2. Murao, O. and Yamazaki, F. "Development of fragility curves for buildings in Japan", *Confronting Urban Earthquakes: Report of Fundamental Research on the Mitigation of Urban Disasters Caused by Near-Field Earthquakes*, pp. 226-230 (2000).
3. Anagnos, T.; Rojahn, C. and Kiremidjian, A.S. "Building fragility relationships for California", *Fifth U.S. National Conference on Earthquake Engineering, Proceedings*, pp. 389-396 (1994).
4. Majd, M., *Developing Fragility Curves for Regular Steel Buildings with CBFs by Nonlinear Time History Analysis*, Msater Thesis submitted to the Earthquaek Engineering Depatement of the Faculty of Engineering, the Islamic Azad University (2008).
5. MPO, Guidelines for Seismic Rehabilitation of Existing Buildings, and its Commentary, Monograph No. 360 (2006).
6. Graham, H. Powell, Ram Perform 3D User Guide v1.25 (Nonlinear Dynamic Analysis) (1998-2000).
7. Nikoukar, M and Arabzadeh, B., *Applied Probability & Statistics*, Tehran technic University (2001).
8. Aziminejad, A. and S. moghadam, A. "Effects of strength distribution on fragility curves of asymmetric single story building," Ninth Canadian conference on Earthquake Engineering Ottawa, Ontario, Canada (June 2007).
9. Huo, J.R. and Hwang, H. "Fragility of Memphis buildings", Eleventh World Conference on Earthquake Engineering (1996).
10. Iranian code of practice for seismic resistant design of buildings, Standard No. 2800 (2 Edition), Building and Housing Research Center (1378).